

Pavel Zoc

Narodil se 25. ledna 1900 v obci Zoltonošě na území dnešní Ukrajiny. V roce 1919 emigroval v důsledku ruské občanské války do Československa. Brzy zde získal stipendium na Vysoké škole zemědělského a lesního inženýrství v Praze a v roce 1927 studia úspěšně dokončil. Zemědělství se profesně věnoval i v dalších letech. V Československu se rovněž zapojil do politických a společenských aktivit ukrajinské emigrace. V roce 1941 se oženil s Češkou Marií Soukupovou, brzy se jim narodil syn Ivan. Již 20. května 1945, tedy krátce po osvobození Československa Rudou armádou, byl ale podobně jako mnoho dalších ruských a ukrajinských emigrantů zatčen sovětskými bezpečnostními orgány. Nejdříve byl vězněn v soudní budově na Karlově náměstí, poté byl převezen do věznice ve Lvově, kde probíhala hlavní část vyšetřování. Nakonec byl odsouzen na deset let nucených prací. Celý trest si odpykal v táborech Pečorlagu, kde pracoval v různých profesích, nejdéle v truhlárně. Téměř devět let o něm neměla jeho rodina žádné zprávy. Do Československa se mohl definitivně vrátit v dubnu roku 1955. Až do odchodu do důchodu pak pracoval v různých funkcích v JZD v okolí Prahy. Zemřel v roce 1983.

Pavel Zoc

Pavel Zoc was born on 25 January 1900 in the municipality of Zoltonosha in what is today Ukrainian territory. In 1919 he emigrated to Czechoslovakia as a result of the Russian Civil War. He soon received a grant to study at the University of Agriculture and Forest Engineering in Prague, from where he graduated in 1927. He worked in agriculture for several years, while at the same time becoming involved in the political and social activities of Ukrainian immigrants in Czechoslovakia. In 1941, he married a Czech, Marie Soukupová, with whom he soon had a son, Ivan. On 20 May 1945, very soon after the liberation of Czechoslovakia by the Red Army, he was – like many Russian and Ukrainian immigrants – arrested by Soviet security forces. Zoc was first held at a court building on Prague's Karlovo náměstí, before being transferred to a prison in Lviv, where the main part of his investigation took place. In the end, he was given 10 years forced labour. He served the whole sentence in the Pechorlag camps, where he did many jobs, the longest being in a joinery workshop. His family received no news of him for almost a decade, but he was finally allowed to return to Czechoslovakia in April 1955. Until his retirement he held various functions around Prague at the state agency responsible for collectivised farms. He died in 1983.